

SCENARIUSZ PRZEDSTAWIENIA Z OKAZJI 28 ROCZNICY NADANIA SZKOLE IM. WŁ. SZAFERA

Cele:

1. Przybliżenie sylwetki patrona szkoły Władysława Szafera
2. Rozbudzenie zainteresowań przyrodniczych i troski o ochronę przyrody
3. Zachęcenie uczniów do *ekologicznych zachowań*

Scenografia:

Na ścianie napis: *Ten szanuje przyrodę, kto ją pozna*, po prawej stronie zdjęcie Wł. Szafera i podpis: *Nasz patron*.

Cała scena udekorowana jest kwiatami w doniczkach. Po prawej stronie sceny dwa pokoje oddzielone drzwiami z imitacjami balkonów.

I. Powitanie Narrator

Serdecznie witamy Pana Dyrektora, Panią Dyrektora, szanowne Grono Pedagogiczne i całą społeczność szkolną. Dzisiejsza akademie poświęcona jest 28 rocznicy nadania szkole imienia Władysława Szafera i sztandaru.

II. Odśpiewanie hymnu państwowego. Narrator:

Szkoła baczność. Do hymnu.

Spocznij.

III. Przybliżenie sylwetki W. Szafera Narrator

Profesor Władysław Szafer był wybitnym Polakiem, człowiekiem wielkiego formatu, wielkim patriotą. Całe życie poświęcił walce o ochronę przyrody, która stanowi największe bogactwo naturalne naszego regionu. Akt nadania szkole imienia Profesora Władysława Szafera był dowodem tego, że społeczność szkolna chciała kontynuować wspaniałe dzieło ochrony przyrody, którego podjął się wielki uczyony, twórca hasła: *ochrona przyrody, ochroną człowieka*.

Recytator I

Gdzie jest mój las

sprzed dziesięciu laty,

sprzed dziesięciu wieków?...

Gdzie jest mój las w rumianym pejzażu?

Na grzybie grzyb, przy dębie dąb...

Gdzie jest mój las, który mi ścielił łóżko brzoźową bielą?...

Nie wiem, nie wiem, dlaczego –

żyć mi ciężko bez niego.

Narrator

Planeta Ziemia – miejsce życia roślin, zwierząt i człowieka – to świat ogromny, do końca niezbadany i tajemniczy. Od wieków człowiek podpatrując przyrodę starał się żyć w zgodzie

z jej prawami. Jednak rozwój cywilizacji, a zwłaszcza dążenie do wygodniejszego życia, powoduje ciągle narastające zagrożenie dla istot żywych na Ziemi. Także my, dzieci, często nie jesteśmy bez winy.

Inscenizacja wiersza: „Wandal”:

W inscenizacji biorą udział 2 uczniowie: Wandal i Narrator. Wandal ma na sobie luźną koszulę, czapkę z daszkiem, w rękę trzyma kij.

N: Kto ty jesteś?

Wandal: Wandal mały.

N: Jaki znak twój?

Wandal: Kij złamany.

N: Gdzie wyjeżdżasz?

Wandal: Nad jezioro.

N: Co tam robisz?

Wandal: Niszczę sporo.

N: I co jeszcze?

Wandal: Niszczę zieleń.

N: Co potrafisz?

Wandal: Bardzo wiele.

N: A na przykład?

Wandal: Krzyczę, śmieję.

N: Co myć lubisz?

N: Auto w rzece.

N: A kolega?

Wandal: Także drze się. .

N : A co zrywasz?

Wandal: Kwiatki, listki.

N: Komu szkodzisz?

Wandal: Sobie, wszystkim.

N: Twoje hobby?

Wandal: Komputerek.

N: A co wbijasz?

Wandal: Nożyk w korę.

N: Kto twym wrogiem?

Wandal: Grzyb pod drzewem.

N: Gdzie masz rozum? */rozgląda się dokoła/*

Wandal: TEGO NIE WIEM.

Recytator II

To do szkoły dalej znikać, tam się każdy dowie, co to znaczy - ochrona środowiska!

Inscenizacja wiersza: Paweł i Gaweł

Na scenę wchodzi dwóch chłopców i dziewczynka. Inscenizują przedstawienie pt. „Paweł i Gaweł”.

Narrator:

Paweł i Gaweł w jednym stali domu

Paweł na górze, Gaweł na dole,

Paweł spokojny, nie śmiecił nikomu,
Gaweł najdziksze wymyślał swawole.
Ciągłe wyrzucał bez opamiętania
Gazety, puszki, butelki, ubrania,
Szmaty, plastyki i od chleba skórki,
W podwórzu rosły jego śmieci górki.
Znosił to Paweł, nareszcie nie może
Schodzi do Gawła i prosi w pokorze.

Paweł:

Zmiłuj się waćpan, zabierz te śmieci,
wszak źle to wpływa na nasze dzieci.

Narrator:

A na to Gaweł:

Gaweł:

Wolność Bartoszu w swoim koszu.

Narrator:

Nic nie rzekł Paweł, nie stracił rezonu,
Wrócił do siebie i cisnął z balkonu,
Co miał pod ręką- przeróżne odpadki
Na ukwiecone u Gawła rabatki.

Nazajutrz Gaweł jeszcze o poranku,
Wychyla głowę przez okno na ganku,
Patrzy zdziwiony i oczom nie wierzy
Nie wie, co myśleć, co czynić należy.
Zerwał się raptem i pędzi na górę
Z trudem skrywając całą swą furję
Szarpnął za klamkę- drzwi ustąpiły,
Wszedł, więc do Pawła krzycząc z całej siły.

Gaweł:

Słuchaj sąsiedzie, to lekka przesada
że fura śmieci w mój ogródek wpada!

Narrator:

A Paweł na to:

Paweł:

Wolność Bartoszu w swoim koszu!
Pomnijże waćpan coś mi pierwszej bąkał,
Gdy cię prosiłem byś swe śmieci sprzątał?
Z tego coś robił pojąłem mopanku,
Że nie obchodzi cię, co słychać w świecie.
Więc wszystko jedno, gdzie znajdują się śmieci
Czy na podwórku, czy przy waści ganku.

Narrator:

Z tej to powiastki morał w tym sposobie:
Nim coś wyrzucisz, podrap się po głowie.

Recytator 3

Wiersz: J. Kasperkowiak *Mali strażnicy przyrody*

Dziś ekologia modne słowo,
Przyrodę wszyscy chcemy mieć zdrową.
Jej strażnikami się ogłaszamy,
Od dziś przyrodzie pomagamy.

Gdy ktoś bezmyślnie papierek rzuci
Musisz takiemu uwagę zwrócić.
Nie można przecież bezkarnie śmiecić,
To wiedzą nawet przedszkolne dzieci.

Nie wolno łamać gałęzi drzew,
Bo piękny płynie z nich ptasi śpiew.

Zimą nakarm głodne ptaki.
Powieś na drzewie karmnik mały,
Będą Ci wiosną za to śpiewały.

Choć ekolodzy z nas jeszcze mali,
Uczyć będziemy tego wandali.
Matka natura nam wynagrodzi,
Jeśli z przyrodą będziemy w zgodzie.

Chór śpiewa piosenkę: *Hymn Dnia Ziemi* Bogumiły Adamek

Narrator

Dbłość o Ziemię i ochrona jej przyrody były szczególnie bliskie patronowi naszej szkoły – profesorowi Władysławowi Szaferowi
Szafera należy cenić za dzielność, prawość naukową, emocjonalny stosunek do podejmowanych działań. Wybrał on sobie, najpiękniejsze pole badań, pole pełne roślin, kwiatów i zapachów.

Recytator 4:

To on mnie nauczył

Pod mikroskopem drobna roślina
Obok botanik listek rozcina.
Piękną ma pracę, chciałby dać światu
Nową, pachnącą odmianę kwiatu.

Nagle zadźwięczał pamięci kluczyk;
- To On mnie kwiaty kochać nauczył!

Wchodzi Szafer:

Jam szkoły patronem!
Władysław Szafer wita Was z ukłonem.
Razem z uczniami szybko czas leci,
Więc miałem nadzieję, że znają mnie dzieci.
Od dawna czekałem na takie spotkanie.
Kilka rad praktycznych składam w zamian w darze.

Pamiętajcie o tym, co dobre dla przyrody
Nie wystarczy sprzątać raz do roku
Trzeba to robić na każdym kroku.
A efekty, – choć nie uwierzycie
W pięknie przyrody szybko dojrzycie,
Bo kto śmieci swoich nie usuwa
Choć może nie wie – sam się zatruwa.
Pamiętajcie, że to bardzo ważna rzecz,
Aby czystą ziemię mieć.

Na scenę wchodzi 5 uczniów, dialog z Szaferem
Recytacja wiersza D. Gellnerowej, *Co to jest przyroda?*

Szafer

Dzieci, a teraz sprawdzian. Ciekaw jestem czy Wy już wiecie, co to jest przyroda?

Uczeń I:

-To drzewa i kwiaty, liście i woda.
Motyl nad łąką, biała stokrotka.

Uczeń II:

-Przyroda jest wokół, wszędzie ją spotkasz!
Ptak rozśpiewany, grające świerszcze...

Szafer:

-Powiedźcie proszę, co jeszcze, co jeszcze?

Uczeń III:

-Kochaj przyrodę! Szanuj przyrodę!
Omijaj w lesie sadzonki młode!

Uczeń IV:

-Szanuj przyrodę! Kochaj przyrodę!
Kwiatom w doniczkach nie żałuj wody!

Uczeń V:

-Dbaj o trawniki! Niech koło domu
Będzie wesoło! Będzie zielono!

Uczeń I: - Proszę Pana, proszę Pana, a od kogo to zależy?

Uczeń II: - By czysto i przyjemnie było?

Uczeń III: - By wszystkim stworzeniom dobrze się żyło?

Szafer: Pamiętajcie, że wszystko zależy od Was!

Uczeń I:

Gdy razem tu na nowo przymierze zawrzemy

Ucz. II: Posprzątam i opieką ziemię otoczmy.

Ucz. III: Znow będzie Ziemia życia pełna, piękna, kolorowa

Ucz. IV: Zielona i czysta – a więc zdrowa!

Ucz. V: Na pewno zdążymy, gdy razem się weźmiemy, gdy nam pomożecie naszą Planetę uratujemy.

Szafer: Brawo dzieci widzę już, że wiecie jak pomóc Ziemi by szczęśliwie wszystkim żyło się na świecie.

Uczniowie I - VI: A więc świętujmy, zaśpiewajmy razem by nasza Planeta przetrwała jak najdłużej.

Chór śpiewa: *Jesteśmy dziećmi Ziemi*

Narrator

Stan naszego środowiska zależy od nas. Decydują o nim nasze codzienne zachowania. Dbajmy o swoje otoczenie, o to, żeby inni nie śmieci. Segregujmy odpady. Kupujmy towar w opakowaniach nadających się do ponownego przetworzenia. Zbierajmy makulaturę – papier produkuje się z drewna. Wielu drzewom podarujemy życie, jeśli odniesiemy makulaturę do punktu skupu. Oszczędzajmy wodę i prąd. Na ochronę środowiska nigdy nie jest za późno. Wszyscy pomyślmy, co zrobić w najbliższym otoczeniu, aby ulżyć Ziemi i zaprzyjaźnić się z nią. Spróbujmy posłuchać bicia serca drzew, pulsu ziemi, szumu wody, śpiewu ptaków...

Recytator IV i V

Posłuchajcie Jak postępuje przyjaciel Ziemi ?

1. Segreguje -----Śmieci przed wyrzuceniem.
2. Nie łamie -----Gałęzi drzew i krzewów
3. Unika kupowania produktów -----W plastikowych opakowaniach.
4. Nie pozwala, aby kapła -----woda z kranu.
- 5 Wyłącza światło, gdy ostatni -----Wychodzi z pokoju.
- 6 Nie wyrzuca papieru, tylko -----Oddaje go na makulaturę.
7. Nie zaśmieca -----Ulicy ani trawników.
8. Kupuje produkty -----Ekologiczne.

Narrator:

Pamiętajmy, że przyroda może istnieć bez człowieka, ale człowiek bez przyrody nie!!!
Każdy z nas może mieć swój udział w jej ochronie.

Opracowały: Justyna Kiser, Patrycja Tabaka